

KWARTAALBLAD DESEIZOENEN

Wien!

de lente

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR...
NUR VAN OVERKEMPE

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
INTERVIEW MET OUDERS

// BLZ 06 // LEKKER OP LOCATIE
MOOIE VERHALEN

 DeSeizoenen

jaargang 4 // editie 2 // mei 2021

Seizoentje voor... Nur

Nur is 24 en geboren in India. Op zijn 4e is hij geadopteerd en in Nederland komen wonen. Sinds zijn 18e woont hij met begeleiding in Olst.

Eerst aan de Heuvelstraat en later in een eigen appartement aan de Koningsstraat. Nur werkt 4 dagen in de week bij de papierwerkplaats van Overkempe en hij helpt de technische dienst met allerlei klussen. Op vrijdag werkt hij op een camping.

In zijn vrije tijd helpt hij bij de scouting en op zaterdagochtend gaat met een groepje hardlopen. Hij heeft 5 jaar geleden zijn scooter rijbewijs gehaald en is nu aan het leren voor zijn theorie examen voor de auto. Dit is erg knap, helemaal omdat hij niet kan lezen en schrijven.

Nur is de afgelopen jaren hard bezig geweest om steeds zelfstandiger te kunnen wonen en daar mag hij heel trots op zijn!!

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

DeSeizoenen ontvangt eervolle vermelding van de Gehandicaptenzorgprijs DeSeizoenen deed mee aan de Gehandicaptenzorgprijs, georganiseerd door de VGN (Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland). Het thema was deze keer 'eenzaamheid'. Veel mensen met een beperking voelen zich eenzaam. Zij missen een gevoel van verbondenheid met anderen.

Na onze inzending bleek dat DeSeizoenen was uitgekozen tot de beste 10 inzendingen die zich in januari, online, mochten presenteren aan de jury. Na die presentatie bleek dat we helaas niet tot de 3 organisaties behoorden die zich op 15 maart nogmaals mochten presenteren tijdens de feestelijk uitreiking van de prijs.

Maar we kregen wel een Eervolle Vermelding! En daar zijn we heel trots op! Tijdens de uitreiking van de Gehandicaptenzorgprijs sprak Rick Brink hele mooie woorden over de inzending van DeSeizoenen:

De jury heeft ook nog besloten om een eervolle vermelding af te geven. Want naast de 3 genomineerden is er ook nog een eervolle vermelding voor DeSeizoenen.

De jury was van mening dat deze inzending eigenlijk een aparte categorie vormt, omdat het thema eenzaamheid in hun hele werkwijze is verweven, door de manier waarop zij naar het leven kijken. De winnaar paste minder bij de oproep en de beoordelingscriteria, maar de jury heeft wel heel veel waardering voor hun werkwijze en wil DeSeizoenen daarom heel graag, als een soort buitencategorie, een eervolle vermelding geven.

Aveleijn won de Gehandicaptenzorgprijs; bij Aveleijn worden creatieve mensen met en zonder beperking aan elkaar gekoppeld, die een periode lang samen kunst creëren en zo bijzondere connecties maken met elkaar. Dit resulteert in een kunstexpositie die ook door duo's (met en zonder beperking) is georganiseerd. De 2 andere genomineerden waren: Amerpoort en Bartimeus

Magazine Vier!

// DOOR HENRI JANSSEN
ALGEMEEN DIRECTEUR DESEIZOENEN

Voor u ligt de voorjaarsversie van Magazine Vier.

Onlangs is een enquête gehouden over hoe het magazine door de lezersgroep wordt ervaren.

De reacties waren voor het overgrote deel zeer positief. Enige verbetering was dat de verspreiding van het magazine nog beter zou kunnen. Deze verbetering zullen we direct ter hand nemen.

Via het magazine vertellen we verhalen van bewoners, medewerkers en ieder ander die deel uitmaakt van onze gemeenschappen. We willen mensen een inkijkje geven in hoe op onze locaties, in het jaarritme van de seizoenen, samen gewoond en gewerkt wordt. Als lezer kunt u overeenkomsten en verschillen tussen de locaties zien en kunnen we ook van elkaar leren.

De verhalen van mensen zelf zijn ook de belangrijkste inspiratiebron voor het nieuwe meerjarenplan voor de periode 2021-2024 van DeSeizoenen. De komende periode spreken we hierover met alle mensen die onze organisatie een warm hart toe dragen, te beginnen met de bewoners en medewerkers en vervolgens met cliëntenraden, ondernemingsraad, vrijwilligers en Raad van Commissarissen en de bij DeSeizoenen betrokken externe partijen zoals de zorgkantoren.

Iedereen zal zijn of haar eigen bijdrage aan het plan leveren. Maar waar het uiteindelijk steeds om draait is 'samen het beste voor onze bewoners'.

“samen het beste voor onze bewoners”

Redactie & inhoud:
Marjon Minten
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray
Fotografie:
Stefan Koopmans
Bermonde Fotografie (voorzijde, pag 4/5, 10 en 11)
Oplage:
650 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinsten: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451

Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Eindhoven
Gennepweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900

Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Grootte Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverdale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

IDO EN ANS OVER HUN
DOCHTER IRENE OP VERDANDI

// IDO EN ANS ZIJN DE OUDERS
VAN IRENE, DIE ONGEVEER 8 JAAR
OP LOCATIE HELIOS VAN VERDANDI
IN ZUTPHEN WOONT. IRENE IS 29
JAAR, MAAR HEEFT EEN ONTWIKKE-
LINGSNIVEAU VAN EEN KIND VAN
6 MAANDEN. MAAR TOCH WAS
DUIDELIJK DAT ZE DE BEZOEKJES
VAN HAAR OUDERS MISTE
TIJDENS CORONA.

Pas vorig jaar is ontdekt welke genmutatie verantwoordelijk is voor de ontwikkelingsstoornis die Irene heeft. Het gaat om een stofwisselingsziekte die ervoor zorgt dat de suikerstofwisseling verstoord is. Er zijn maar weinig mensen met deze diagnose en daarom dus ook onbekend.

Irene werd gezond geboren. "Ze was een laatbloeiër, dachten we. Maar na een tijdje begonnen we ons toch zorgen te maken. Na onderzoek in het ziekenhuis werd duidelijk dat ze ernstig verstandelijk beperkt zou blijven. Ze kreeg jaarlijks een MRI scan van de hersenen, maar er was nooit een oorzaak van haar ontwikkelingsstoornis bekend. Een arts in Nederland die in Canada werkte en bekend was met deze genmutatie herkende het bij Irene. Dat we nu een diagnose hebben heeft voor Irene niet veel voordeel. Er is wel medicatie om haar te helpen, maar de schade is onomkeerbaar. Maar we weten nu wel dat ik drager ben en onze oudste dochter ook", vertelt Ido.

Ido en Ans hebben 4 kinderen. 2 eigen dochters en 2 pleegkinderen (zoon en dochter). Irene heeft dus 2 zussen en een broer. Daarnaast zijn Ido en Ans trots op hun 2 kleinkinderen. Ans: "Irene is altijd heel blij als haar nichtjes op bezoek komen. Je ziet haar dan echt genieten!"

De zorg voor een kind met een zware verstandelijke beperking is niet niks. Toch heeft Irene tot haar 21e jaar thuis gewoond. Ans: "We zijn op een gegeven moment toekomstgericht gaan kijken. Als wij ooit de zorg voor Irene niet meer aan kunnen, heeft Irene een plek nodig. We kunnen dan maar beter zelf in de hand hebben waar ze dan terecht komt. We gingen op zoek naar een plek. De eerste plek die we voor haar vonden, vond ze niet fijn. Dat merkte je aan haar. Ze heeft weinig mogelijkheden om zich te uiten. Dus dat doet ze op hele primaire manieren. Door bijvoorbeeld niet meer te eten of haar ontlasting op te houden. Je moet dat gedrag dan natuurlijk wel kunnen 'lezen'."

"Uiteindelijk kwamen we op Helios terecht. Eerst ging Irene daar in het weekend logeren en zo hebben we haar verblijf daar steeds verder opgebouwd. Dat ging heel goed, totdat ze definitief daar naar toe verhuisde. Dat had ze snel door. Ze stopte met eten. Toen zijn we elke dag daar naar toe gegaan, aten we met haar samen en zo hebben we dat weer opgebouwd. Ze heeft het nu echt naar haar zin. Ze vindt het fijn als ze mee naar ons mag, maar ze vindt het ook heel prettig op de groep met haar vriendinnen", vertelt Ans.

"Irene is echt een gevoelsmens", vervolgt Ans. "Ze voelt haarfijn aan hoe je in je vel zit. Toen ik na de verhuizing van Irene naar Helios borstkanker kreeg, reageerde ze daar ook echt op. Irene kwam op bezoek en schoot echt in de stress. Ze had traantjes in haar ogen en was echt van slag." "Ze heeft echt een soort 6e zintuig voor sfeer en hoe iemand zich voelt", vult Ido aan.

"Hoewel ze zich beperkt kan uiten, kunnen wij en een aantal medewerkers, haar gedrag inmiddels heel goed lezen. We kunnen aan haar smoeitje zien hoe ze zich voelt of wat haar reactie is op iets. En ze heeft ook wel een wat duidelijker repertoire, zoals het flapperen met haar handen en het geven van een soort schouderklopje." Ans: "Irene lijkt kwetsbaar, maar heeft tegelijkertijd een ontzettende kracht. Ze is een sterke jonge vrouw."

Hoe is dat nu als ouders van een kind met een verstandelijke beperking om je kind door Corona een tijd niet te mogen bezoeken? Ido: "We vinden het heel fijn om te zien hoe blij ze is op Helios. We gaan 2 keer per week op bezoek bij Irene. Maar in verband met Corona was er een tijd dat we helemaal niet op bezoek konden komen. We mochten voor het raam staan, maar dat vonden we helemaal niks. Dat begreep Irene ook niet goed. Dus toen zijn we gaan beeldbellen. We voelen haar dan echt genieten als we met haar spreken. Dat waardeert ze echt. Dat merken we bijvoorbeeld aan de geluidjes die ze dan maakt. En ze kijkt je echt aan. Dat is haar manier van communiceren."

"Maar we vonden het maar een nare tijd, dat we haar niet konden vastpakken", zegt Ans. "Lichamelijk contact is belangrijk voor Irene. Gelukkig mogen we inmiddels wel weer met z'n tweeën op bezoek bij Irene. Wel op haar kamer of buiten, niet in de groepsruimte. Dat betekent dat we een deel van het groepsleven nu missen. Je kent toch ook de andere bewoners en hun ouders. Die mensen spreek je nu niet. Dat missen we wel echt."

Ido en Ans hebben de stichting 'Vrienden van Verdandi' mee opgericht. Ans: "De Vrienden van Verdandi organiseren op de tweede zondagochtend van de maand altijd een concert. En wordt er altijd meegedaan aan NL Doet. Dat zijn ook momenten waarop je andere bewoners en ouders ziet. Maar ook dat kon allemaal niet doorgaan."

"Toch vinden we het fijn dat de regels zo worden nageleefd. Je wilt liever dat de organisatie nauwkeurig is met de regels, dan dat ze er maar wat losjes mee omgaan. De communicatie van DeSeizoenen hebben we ook als goed ervaren", vult Ido aan. "We zijn zelf ook heel voorzichtig geweest. We hebben weinig mensen bezocht en we hebben ons meteen laten testen als we dachten dat dat nodig was. En als we het niet vertrouwen, gaan we niet op bezoek bij Irene."

Ans: "We hopen dat er snel weer een soort van normaal kan ontstaan als meer mensen gevaccineerd zijn. Dat we elkaar weer zonder regels kunnen zien. Want het leven van Irene hoort ook bij ons leven."

**Kwetsbaar
en tegelijkertijd
ontzettend
krachtig!**

Irene

Bewonersconferentie dit jaar online!

De Bewonersconferentie is een uniek evenement van meerdere dagen door en voor mensen met een verstandelijke beperking. Cliënten van verschillende (antroposofische) zorgorganisaties ontmoeten elkaar en kunnen een uitgebreid workshop-programma volgen op vooral creatief en zingingsgebied. Het evenement wordt om de paar jaar georganiseerd. Dit jaar stond er ook een Bewonersconferentie gepland. Helaas gooide Corona roet in het eten. Maar er werd gedacht in oplossingen: dit jaar vindt er op 26 mei een online mini-conferentie plaats!

Denise, woont zo'n 5 jaar op de Corisberg in Heerlen. Ze werkt er in de winkel en op de creatieve werkplaats. Ze luistert graag muziek en zingt graag hard mee! Vooral met de muziek van Nick en Simon en Elvis Presley. Ze vindt het leuk om met mensen te praten en is daarmee een goede deelnemer aan de voorbereidingsgroep van de Bewonersconferentie. Natuurlijk vind ze

het jammer dat de conferentie niet op normale wijze kan doorgaan. "Maar ik heb ook al plezier met de voorbereidingen", vertelt Denise.

Nog voor Corona ging Denise samen met Jacqueline van Velzen, coach van de Bewonersraad op de Corisberg, op pad naar Zeist. Daar was de 1e bijeenkomst van de voorbereidingsgroep. Voor Denise was dat extra bijzonder, want de vergadering was op de plek waar Denise ooit woonde, Christophorus. Denise: "We moesten vroeg op en toen zijn we met de trein naar Utrecht gegaan. We hebben er appeltaart gegeten en toen zijn we met de bus naar de vergadering gegaan."

Tijdens de bijeenkomst, waar ook tegenwoordigers van de andere deel-

nemende organisaties aanwezig waren, verzamelden ze ideeën voor het programma van de bewonersconferentie. Jacqueline: "Het gaat dan bijvoorbeeld over welke uitstapjes er op het programma moeten komen en wat voor menu er gereserveerd wordt op die dagen." En Denise had ook een idee: "Een Hamburger-party."

En toen was er Corona. De voorbereidingsbijeenkomsten werden online gehouden. Jacqueline: "Het was van de ene kant jammer dat we elkaar niet meer konden ontmoeten. Maar van de andere kant ook een voordeel omdat we zo wel vaker konden deelnemen. Vanuit Heerlen is het anders steeds een flinke reis. Zo kan Denise wel vaker meedenken in de bijeenkomsten."

Denise en Jacqueline haalden op de locatie de Corisberg ideeën op die ze mee kunnen nemen naar de voorbereidingsbijeenkomsten. Denise: "We zijn langs de woonhuizen gegaan om zo ideeën te verzamelen; om samen te luisteren, kijken en te doen."

Denise vindt de deelname aan de voorbereidingsgroep heel leuk. "Ik vind het fijn om mensen om me heen te hebben, alleen zijn vind ik niet zo fijn. Ook online is het nog steeds heel leuk."

Jacqueline: "Toen we gevraagd werden of er iemand zou zijn die wilde deelnemen aan de voorbereidingsgroep hebben we bedacht bij wie dit zou passen. Denise kan goed opletten, ze kent veel mensen, ze vindt het gezellig om mensen te ontmoeten en kan goed meedenken. En toen ik Denise vroeg zei ze meteen 'ja!'"

Op 26 mei vind er in de middag een mini-bewonersconferentie plaats. De échte Bewonersconferentie is verplaatst naar 2022 en wordt gehouden bij organisatie Midgard Tuitjenhorn. Het thema van de conferentie is: 'Het lijkt zo, maar is het ook zo?'

TER INFO

ARNE IS 30 JAAR EN WOONT VANAF DECEMBER IN EEN APPARTEMENT AAN DE KOPPELSTRAAT. EERDER WOONDE HIJ IN WOONGROEP DE BERKT AAN DE OVERKANT VAN DE STRAAT. ONDER BEGELEIDING LEERT ARNE NU HOE HET IS OM MEER ZELFSTANDIG TE WONEN. ZIJN DOEL IS OM HELEMAAL ZELFSTANDIG TE KUNNEN WONEN.

IEDEREEN HEEFT WEL EENS HULP NODIG

Wat vindt Arne nu vooral zo fijn aan het meer zelfstandig wonen? "Ik kan 's avonds lekker buiten zitten als het mooi weer is, het is rustiger met minder mensen in een huis en ik kan mee kiezen wat we eten. We koken zelf, bijvoorbeeld soep", zegt Arne. Begeleider Fatima vult aan: "We maken samen met Arne en Holly een weekmenu en gaan dan samen boodschappen doen." "Sinds ik hier woon, eet ik gevarieerder", zegt Arne

Arne vindt werken in de horeca heel leuk. "Vooral het werk in de keuken vind ik leuk. Maar op Elivagar werk ik bij de Leudalschuur, daar kan ik lopend of op de fiets naar toe. Ik zou wel ooit graag in de horeca gaan werken als het kan."

In de mooie half vrijstaande woning met grote tuin is ruimte voor 3 personen. Er wonen nu 2 personen: Arne en Holly. Ieder heeft een eigen kamer en er wordt gezamenlijk gebruik gemaakt van de woonkamer en keuken. Arne is blij met zijn plek: "De eerste dag dat ik hier sliep en op stond was het heel stil. Dat was heel vreemd, maar ook wel fijn."

"Het gaat heel goed en anders geef ik dat aan bij de begeleiding. Fouten maken mag. Ik probeer er dan weer boven op te komen en je kunt van je fouten leren. Ik heb heel goed mijn best gedaan om te groeien", vertelt Arne. "Ik kan niet zo goed tegen te veel prik-

kels. Soms is het lastig, maar als alles goed gaat zijn er weinig dingen om me zorgen om te maken. Als ik goed heb geslapen dan gaat het beter. Dan heb ik meer vertrouwen in mezelf."

Begeleider Fatima: "Arne zoekt soms nog bevestiging. Maar hij kan heel goed op zichzelf reflecteren en kan er goed over praten als hij zich niet zo fijn voelt. Hij maakt steeds stappen vooruit in het zelfstandig wonen. Als iets niet lukt, dan vraagt hij om hulp. Maar hij doet al heel veel dingen goed! Het bijhouden van zijn eigen kamer gaat nu bijvoorbeeld beter dan eerst." "Mijn kamer is nu ook groter", vult Arne aan.

Er is in huis nog plek voor een andere cliënt. Die cliënt moet dan wel van katten houden, want Arne heeft een mooie witte kat, genaamd Snow! Begeleider Fatima: "Ze zorgen samen voor de kat. De kat is van Arne, maar als hij eens niet kan, zorgt Holly voor de kat."

Wil Arne nog iets toevoegen aan het artikel. Iets dat belangrijk is voor anderen om te lezen: "Je moet vertrouwen hebben in jezelf en anders moet je op tijd aan de bel trekken. Hulp vragen is niet erg, dat heeft iedereen wel eens nodig", besluit Arne!

De beste

versie van jezelf worden

MANUELA KERSTEN EN STEPHANIE RAUSCHER ZIJN STAGIAIRES OP LOCATIE EINDHOVEN. BEIDEN MET EEN ANDERE ACHTERGROND: MANUELA KOMT VAN SCHOOL EN STEPHANIE HEEFT AL EEN WERKZAAM LEVEN ACHTER DE RUG.

Manuela zit in het 3e jaar van de opleiding Pedagogiek. Ze liep eerder stage bij een kinderopvang en bij Brownies en Downies in Weert. Die stage vond ze top en ze besloot dat ze graag verder wil in de gehandicaptenzorg. Nu loopt ze stage in de Beekdalgroep, de groep die helpt bij het onderhoud van de Gennepervakken. Manuela: "Ik ken de Gennepervakken heel goed, want ik woonde er vroeger in de buurt. Iemand vertelde mij dat er ook een leuke woon- en werkgemeenschap op de Gennepervakken zit; DeSeizoenen dus. Ik werd meteen enthousiast en was heel blij dat ik er stage kon gaan lopen. De combinatie van werken met mensen en het buiten zijn past heel goed bij mij."

De keuze voor werken in de gehandicaptenzorg was niet meteen voor de hand liggend. Manuela studeerde eerst een jaar filosofie en nam daarna een tussenjaar. "Ik wist nog steeds niet goed welke kant ik op wilde. Mijn zus deed een opleiding in de zorg en door haar verhalen werd ik ook enthousiast om die richting te kiezen", vertelt Manuela.

"Ik werk nu in een mooie, warme omgeving. Iedereen wordt gelijk behandeld en is betrokken. We ondersteunen elkaar en vullen elkaar aan. Je wordt echt uitgedaagd om de beste versie van jezelf te zijn. We doen zinvol werk. Het geeft een goed gevoel dat je met z'n allen, als team, echt wat neerzet. Dat je iets kunt doen voor de omgeving. Ik was niet bekend met de antroposofie voordat ik hier stage ging lopen. Maar was er wel nieuwsgierig naar. Collega's en cliënten kunnen me precies

vertellen wat het inhoudt en ik wil me er ook graag verder in gaan verdiepen. Het is ook echt niet zo'n ver van je bed show als sommige mensen misschien denken."

Stephanie doet een verkorte MBO 4 opleiding. Die opleiding rondt ze in een jaar af. Deze mogelijkheid heeft ze omdat ze eerder in de zorg werkte. Stephanie deed de SPH, werkte in de kinderopvang en was medisch secretaresse. "Ik heb een hele tijd niet gewerkt in verband met de zorg voor mijn kinderen. Ik deed in die tijd wel vrijwilligerswerk bij Zonhove als begeleider van kinderen met een beperking bij het paardrijden. Daarnaast was ik ook vrijwilliger bij de kaarsenmakerij."

Voor haar opleiding zocht Stephanie dus een stage. Ze plaatste een oproep op Facebook en via via kwam die terecht bij locatiemanager Carin van Bommel. Carin nodigde haar uit en de stageplek was geregeld. "Daarmee verdiende Carin een appeltaart, want dat had ik beloofd bij mijn oproep op Facebook: voor degene die me aan een stage helpt, bak ik een appeltaart", lacht Stephanie!

Stephanie werkt in het Voermanshuis met een groep jong volwassen jongens. "Ik ben heel blij met deze stageplek. Ik zou in de toekomst graag werken met kinderen of mensen met een meervoudige beperking; ik zorg namelijk heel graag. Maar deze, voor mij nieuwe, doelgroep heeft me ook heel veel gebracht. Ik leer heel veel van mijn collega's en van de cliënten. En zij zeggen dat ze ook weer van mij leren. Ook in de opleiding staat het reflecteren op jezelf centraal. Het is mooi als z'n stage daar dan perfect op aansluit."

"Ik was niet bekend met de antroposofie, maar ik vind de achtergrond en de mensvisie heel mooi. Je kijkt altijd naar de mens achter de beperking. Er is echt over nagedacht hoe je het beste in mensen naar boven kunt brengen", besluit Stephanie

Hoe beter ik naar de ander luister,

hoe beter we samen onze mening kunnen geven!

Met deze zin begint de Bewonersraad van Bronlaak haar vergadering. De Bewonersraad bestaat uit Rob Runnenburg, Marie-José van Gelder, Pierre van Os, Rik van der Logt en Rob Israël. En dan is er ook nog Anneke de Bot, die stage loopt bij de Bewonersraad. De leden worden begeleid door de coach van de Bewonersraad, Natasha van Dijk. Voor dit artikel spreek ik met Rob R, Rik, Marie-José en Pierre.

Elke week vergadert de Bewonersraad. Steeds staat er een ander onderwerp op de agenda. Voorafgaand aan ons gesprek spraken ze bijvoorbeeld met het Zorgkantoor over de kwaliteit van zorg en veiligheid naar aanleiding van het Kwaliteitsrapport. Wat vindt de bewonersraad nog meer belangrijk? Rob: "Dat er een bushalte voor Bronlaak zou moeten komen. Nu komt er wel een bus langs, maar die stopt niet hier. En dat er niet zo hard gereden moet worden op het terrein." "Hierover spreken ze dan met locatiemanager Frank Roefs", zegt Natasha "En Frank luistert goed naar ons", zegt Rik.

"Er worden ook onderwerpen aangedragen door bewoners. Dan kan via mail of via de post", vertelt Rik die de brievenbus voor de bewoners beheert. Rob: "Er is ook elk jaar een grote vergadering, waar alle bewoners aan kunnen deelnemen. Dan moeten we goed naar elkaar luisteren." Natasha: "En zo'n 3 tot 4 keer per jaar is er een infomiddag voor alle bewoners. Dan wordt er een specifiek onderwerp besproken."

De Bewonersraad heeft lang niet kunnen vergaderen door Corona.

Marie-José: "We hebben ook wel geprobeerd te vergaderen via beeldscherm, maar dat werkt voor ons niet goed. Elkaar zien werkt toch wel beter. Gelukkig kan dat nu weer."

Waarom zitten Rob, Rik, Marie-José en Pierre in de Bewonersraad? Rob: "Om te bedenken wat meer aandacht moet krijgen. Om dingen helder te maken. Dan wordt er naar je geluisterd." "Rob woont al lang op Bronlaak en kent Bronlaak heel goed", vertelt Natasha. "Hij is een echte fakkeldrager van de antroposofie en jaarfeesten." Marie-José: "Ik wil helpen om Bronlaak zo fijn mogelijk te laten zijn voor alle bewoners. Ook voor mensen die niet zo goed uit hun woorden kunnen komen. Ik kan goed praten en dan wil ik meehelpen om alles goed te laten draaien." Pierre: "Ik wil graag de cliënten vertegenwoordigen. Ik heb zelf heel bewust voor Bronlaak gekozen en vind het belangrijk dat de tradities die Bronlaak heeft behouden blijven."

En wat doet Natasha? "Natasha doet het heel goed!", roept Rob uit. "Ze helpt ons zodat wij kunnen vergaderen", vult Marie-José aan. "De leden doen ook

heel veel zelf", zegt Natasha. "Ze hebben een taakverdeling, maar ik zorg voor planning en dat de vergaderingen enigszins gestroomlijnd verlopen."

Rob wil nog wel een paar punten noemen die aandacht moeten krijgen: "Het sportveld moet opgeknapt worden. Met een grote schommel er bij." "En er moet betere bewegwijzering op het terrein komen", vult Pierre aan. "De keuken van Bronlaak zou vernieuwd moeten worden", zegt Marie-José, die daar ook werkt. En Rik: "Ik wil graag meer verlichting op het terrein, lantaarnpalen". Maar de grootste wens van allen is toch wel dat alles weer een beetje normaal wordt. De Ochtendspreuk, de Zondagsdienst, de Jaarfeesten! Hun oproep is: Wees creatief dan kunnen sommige dingen best wel. En zijn er ideeën van andere bewoners, dan horen ze die graag!

En ze besluiten de vergadering met: "Ik wil werken aan wat we samen gehoord en besloten hebben."

GEHOORD WORDEN

wie vindt dat nu niet belangrijk?

De cliëntenraad van Verdandi bestaat uit 7 leden: 5 ouders en 2 cliënten, Roel en Timon (zie foto). Voor Magazine Vier spreken we met Dick Offermans en Peter de Sonnaville, 2 leden van de cliëntenraad, maar allereerst ouder van een bewoner op Verdandi.

Dick Offermans is vader van Maarten, die begeleid woont op Helios in Zutphen, onderdeel van Verdandi. Maarten woont al 10 jaar op Verdandi en vrij snel werd Dick gevraagd om deel te nemen in de cliëntenraad. "Ik dacht, ik wil wel een bijdrage leveren aan de cliëntenraad. Want hoe beter het op Verdandi gaat, hoe beter dat ook voor Maarten is. Waarbij ik wel wil aangeven dat je niet in de cliëntenraad zit om de belangen van je kind te behartigen, maar voor het algemene belang van Verdandi."

Peter de Sonnaville is vader van Frederieke, die sinds 2005 op de Groote Modderkolk van Verdandi woont. "Ook ik werd gevraagd voor de cliëntenraad. Ik wil als ouder bijdragen aan de leefgemeenschap van mijn kind. Kijken hoe het mooier en beter kan en meedenken met problemen. Ik vind het een mooie dankbare taak."

"Toen voormalig Zonnehuizen DeSeizoenen werd, kwamen er ook cliënten in de cliëntenraad. Dat was best even zoeken", vertelt Dick. "Want hoe doe je dat met vergaderingen en notulen? Van sommige informatie raken cliënten in de stress, daar

wil je ze voor behoeden. Nu vergaderen we het eerste uur van de vergadering met de cliënten, daarna gaan wij verder. Ze krijgen van dat deel ook hun eigen notulen. De cliënten worden voor het vergaderen begeleid door een medewerker van Verdandi."

"Dick is een beetje de financiële man in ons midden en hij heeft een manier gevonden om op eenvoudige manier de cliënten ook mee te nemen in de cijfers", vertelt Peter. "Dat is echt heel leuk. Je snapt het zelf ook nog beter zo ook!". Dick: "De cliënten voelen zich zo gehoord en serieus genomen. Wie vindt dat nu niet belangrijk!"

Wat levert het de cliëntenraad op om te vergaderen met de cliënten? Dick: "Het gaat over hen! Je komt veel dicht bij hun beleavingswereld. Verdandi is een mooie plek, waar een cliënt niet in een mal wordt gepropt, maar de mal wordt naar de cliënt gemaakt. Vanuit dat gezichtspunt kijken wij ook in de cliëntenraad. En Roel en Timon helpen ons daarbij."

TIMON EN ROEL

Als iemand interesse heeft: Dick en Peter zitten in hun laatste termijn. Dus als er nog verwanten zijn die willen deelnemen in de cliëntenraad van Verdandi, dan horen de heren dat graag!

WELKOM

KIJKEN NAAR

wat het moment

NODIG HEEFT

Florinde Damen is Kunstzinnig Beeldend Therapeut. Sinds vorig jaar werkt ze, als ZZP'er, op onze locatie Overkempe in Olst.

Wat is dat nu Kunstzinnige Beeldende Therapie? Florinde legt het graag aan ons uit: "In de Kunstzinnige Therapie wordt er gewerkt met beeldende technieken zoals schilderen, tekenen, boetseren of vilten. Een arts of orthopedagoog verwijst een cliënt naar mij door. Ik krijg daarbij gelijk een ontwikkelingsdoel mee. Daarnaast kijk ik ook wat iemand zelf laat zien. En ik kijk ook wat diegene heel leuk vindt om te doen. Met dit allemaal samen geef ik richting aan de therapie. Elke techniek heeft een eigen werking, die ik dus specifiek inzet bij wat iemand nodig heeft."

Florinde illustreert het met een voorbeeld: "Boetseren met klei bijvoorbeeld: klei is koud, stug, vormeloos en plakkerig. Als je gaat kneden stimuleert het je zintuigen. Je moet kracht zetten. De klei in beweging brengen en omvormen. Dit kan ontspannend werken en je meer in je lijf en in het 'hier en nu' brengen."

Florinde groeide op met de antroposofie. Ze woonde met haar ouders op de Michaelshoeve in Brummen. "Mijn ouders werkten bij de Michaelshoeve en we hadden een huisje daar. Ik groeide dus op met gemeenschapszin en de jaarfeesten. Ook ging ik naar de Vrij School. Daarna deed ze de opleiding Kunstzinnige Therapie (het heet nu vaktherapie) vanuit de antroposofische menskunde in Leiden."

Wist ze altijd al dat ze zoiets wilde gaan doen? "Nou, ik wilde altijd wel iets met kunst en het sociale. Maar met welke doelgroep daar heb ik nog wel even naar gezocht. Ik werkte ook met ouderen en kinderen. Maar met mensen met een beperking voelt het toch als thuiskomen. Het is mooi om met ieder speciaal mens op zoek te gaan naar het contact en de ontwikkeling. Vorige week had ik bijvoorbeeld nog een mooie ervaring met een bewoner die zich kan verliezen in gedachtes en een doorgaande woordenstroom. Ik heb haar laten vormtekenen. Ze begon met het tekenen van een lemniscaat in verschillende kleuren en maakte deze steeds wat groter en kleiner. Ze is 20 minuten stil aan het tekenen geweest. Ze was er helemaal met haar aandacht bij. Achteraf

gaf ze zelf ook aan dat het haar heel veel rust gaf. Dat vond ik een hele bijzondere ervaring."

"Ik leer er zelf ook heel veel van de bewoners. Ik leer open kijken, in het moment te zijn. Kijken wat het moment nodig heeft en daarop inspelen. En ik word zelf ook heel enthousiast en blij van het meedoen. Soms teken je bijvoorbeeld samen op een papier. Dan kan er een mooie dynamiek op het papier en in het contact ontstaan. Je kijkt naar kwaliteiten van de persoon en je gaat op zoek naar communicatie die niet altijd heel vanzelfsprekend is. Het contact met de mensen geeft me heel veel energie."

"Het creëren en ervaren staan voorop in de Kunstzinnige Therapie. Daarnaast kan het gemaakte resultaat ook zelfvertrouwen geven. Op Overkempe werk ik minimaal 12 sessies met een cliënt. Door achteraf met de bewoner naar het gemaakte werk te kijken kun je heel mooi de ontwikkeling zien die diegene heeft doorgemaakt. Het is mooi om te zien als ze trots zijn."

Vierkant ACHTER ONZE FILOSOFIE

HEB JIJ EEN ZORGHART?

DESEIZOENEN IS EEN ORGANISATIE DIE, VANUIT EEN ANTROPOSOFISCHE MENSVISIE, MENSEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING BEGELEIDT. KENMERKEND IN DEZE VISIE ZIJN DE GELIJKWAARDIGHEID TUSSEN BEGELEIDER EN CLIËNT EN DE ONTWIKKELING VAN IEDER INDIVIDU. WE LEGGEN HET ACCENT OP KWALITEITEN, TALENTEN, WENSEN EN MOGELIJKHEDEN VAN MENSEN.

Een extra perspectief

Medewerkers van DeSeizoenen zijn regulier opgeleid, maar hebben zich daarnaast verdiept in de antroposofische visie op mens en gezondheid. Ze beschikken dus over een extra perspectief. Door met een holistische blik waar te nemen, ontstaan nieuwe inzichten.

DeSeizoenen gaat verder dan het alleen het zorgen voor iemands fysieke en psychische welzijn. Het gaat om het vinden en benutten van ontwikkelingsmogelijkheden. Daarvoor zijn een goede sfeer, het mogen zijn wie je bent, het aandacht hebben voor elkaar en het voelen dat je van waarde bent belangrijke voorwaarden. Een 'luisterende' houding is daarbij essentieel.

We zijn altijd op zoek naar mensen met een zorghart!

Voel je je aangesproken door deze visie? En wil je werken op een van onze prachtige locaties in de natuur? Wij zijn altijd op zoek naar goede begeleiders! Ook als je nu niet in de zorg werkt, maar wel een zorghart hebt en graag wilt bij- of omscholen maken we graag kennis met jou.

**Kijk op onze website of onze Facebookpagina! Daar vind je ook onze vacatures.
Een open sollicitatie is ook altijd welkom!**

WWW.DESEIZOENEN.ORG | WWW.FACEBOOK.COM/SEIZOENEN

DESEIZOENEN HEEFT LOCATIES IN HEERLEN (DE CORISBERG), ROGGELE (ELIVAGAR), EINDHOVEN (GENNEP), OPLOO (BRONLAAK), LOENEN/ZUTPHEN (VERDANDI) EN OLST (OVERKEMPE)

DeSeizoenen